

“Zonder mijn stage had ik nooit deze manama gevolgd”

Zes maanden zat Robbe Mestdagh (23) in China voor een buitenlandse stage aan de Chongqing Jiaotong University. In het kader van zijn masterthesis ging hij er onderzoek doen, op aanraden van zijn Chinese professor aan de KU Leuven, campus Brugge.

Dag Robbe! Waarom heb jij destijds voor een buitenlandse stage gekozen?

Azië is het continent van de toekomst. Zeker voor iemand die Industrieel Ingenieur studeert is het een interessante plek. Mijn Chinese professor wekte mijn interesse voor zijn thuisland op. Ik raakte gefascineerd en was er van overtuigd dat zo'n internationale ervaring me een breder perspectief zou bieden. Dat het een nodige stap was om mijn kijk op de wereld te verruimen. En ik heb er geen seconde spijt van gehad.

Wat hoopte je in China bij te leren en te kunnen bereiken?

Ik ben iemand die graag chaos heeft en China is pure chaos. Dat maakte het zeer avontuurlijk en tegelijk rustgevend. Als perfectionist blijf ik doorwerken tot alles in orde is, maar in zo'n miljoenenstad is dat onmogelijk. Je levensbeeld verandert helemaal. Ik wilde ook veel netwerken omdat globalisering me mateloos fascineert en ik ben daar zeker in geslaagd.

Kreeg je advies en ondersteuning van je universiteit? Heb je iets gehad aan de infodagen van de provincie?

De samenwerking met de Chongqing Jiaotong University was gloednieuw. We waren pioniers. Gelukkig zagen beide universiteiten de samenwerking zitten en begeleidden ze ons goed. Ook de infodagen van de provincie waren zeer nuttig. Ik heb bijvoorbeeld veel gehad aan de workshop fotografie. De tips die ik daar opstak, gebruikte ik achteraf in mijn thesisopbouw.

Was de financiële steun van de provincie een doorslaggevende factor voor deze buitenlandse ervaring?
Absoluut! Mijn ouders blijven het liefst onder de Wingense kerktoren. We zijn dus helemaal geen reizigers. Misschien daarom dat globalisering me zo aanspreekt. Ik moest alles zelf bekostigen. Zonder de financiële steun was dit een heel ander verhaal geweest, maar ik was hoe dan ook naar China vertrokken.

Wat waren de grootste raakvlakken tussen je opleiding en je thesisonderzoek in China?

In België leerden we veel over duurzaam bouwen met de juiste materialen. We zijn in ons land ook veel bezig met recyclage en met de ontwikkeling van de nieuwste technologieën, zoals 3D-modellieren. In China staat men op vlak van technologie reeds verder dan België, echter wordt deze ginds nog niet toegepast om duurzamer te gaan bouwen en recyclage tot een hoger niveau te tillen. Het viel me vooral op hoe onderwijs en industrie daar met elkaar vervlochten zijn. Tijdens ons verblijf mochten we meerdere werven bezoeken en er ook actief meewerken met bijvoorbeeld 3D-scanners en hiervoor speciaal gemodificeerde drones. En die werven zijn niet zoals in België, ze waren echt gigantisch.

Heb je je vlot kunnen aanpassen aan het leven in China? Sprak je een woordje Chinees?

Ik volgde in Chongqing een basiscursus Chinees, maar zeker niet genoeg om me verstaanbaar te maken. Die taalbarrière was in het dagelijks leven vaak hinderlijk en soms hilarisch. Aan de universiteit verliep het vlotter. De professoren spraken goed Engels en in ons onderzoeksteam hadden we steeds een aantal studenten die ook een woordje begrepen. Voor de overige communicatie richtten we ons tot de hedendaagse technologie en ouderwetse gebarentaal.

Heb je nog contact met de mensen ter plaatse? Weten ze waar je vandaag mee bezig bent?

Chinezen doen alles samen met hun collega's. Huisvesting is zeer pover dus ze leven van 's ochtends tot 's avonds op de werkvloer. Ik had een intens contact met mijn medestudenten. Twee van hen zijn in de semester voordien naar België gekomen om onze research en samenwerking op gang te brengen. We hebben dan samen Kerst gevierd bij mij thuis, wat voor hen een "first in a lifetime" was. Nu hebben we nog regelmatig contact via videocall.

Achteraf gezien, wat zou je anders aanpakken?

Ik heb te lang vast gehouden aan mijn eigen visie van hoe zo'n stage en mijn contact met de mensen ter plaatse zou moeten verlopen. Ik ben iemand die graag zijn *klapke* doet, maar Chinezen zijn gesloten mensen. Het duurde even vooraleer ik dat doorhad. Ik schrok ook van de enorme workload. Chinezen werken 7 dagen op 7. Ons "werkrecord" daar was 39 dagen aan een stuk.

Waarom moeten andere studenten absoluut een buitenlandse stage doen?

Het is een echte eyeopener. Privé en professioneel. De mensen die ik daar leerde kennen, zijn vrienden voor het leven. Je verruimt je blik en durft meer internationaal te denken. Ik raakte zodanig gebeten door de globalisering en het samenwerken van landen dat ik nu bezig ben aan een manama Business Economics waarin ik het Chinese beleid aftoets aan de verschillende in Europa gevestigde systemen.